

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Libellvs De Angelo Cvstode R. P. Francisci Albertini Soc.
Iesv Theologi**

Albertini, Francesco

Coloniae Agrippinae, M.D.C.XIV

Solus Deus cogitationes nostas cognoscit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46785](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46785)

liās neq; ex ipsorum, neq; ex nostra *Non co-*
 parte illis manifestæ fuissent. *non gnoscent*
 ex conditione ipsorum, cum enim *neque ex*
 Angeli sint creaturæ cōuersabiles, *parte sua*
 non conuenisset illis clara cognitio *neque ex*
 cogitatuū cordis nostri, aliqui sub- *nostra co-*
 latus fuisset cōiunctus politicus, qui *gitatione-*
 subinde exigit hæc vel illa cōseruari *nes homi-*
 secreta. Idcirco Deus sibi soli tanq; *num.*
 gubernatori & vniuersorū Domino *Vid. S.*
 notitiam hanc cogitationū retinuit *Tbo. 1. p.*
 iuxta comunē sententiā Doctorum *q. 53. a. 4.*
 & SS. PP. August. Ambr. Hieron. A-
 thanasij, &c. Taliter David adhortās
 Salomonē filiū, suū, vt veneraretur
 verū atq; immortalē Deum, ex imo
 corde, hac raōe doctrinā suā illi per
 suasit, *1. Paral.*
Omnia n. corda scrutatur Do-
min⁹: & vniuersas mentū cogitationes
intelligit. Sic Sapiens Salomon, utiq;
 paternorum p̄ceptorū memor, vbi
 Hierosolymit. tēpli ædificiū cōsum-
 masset, in medio illi⁹ corā omni po-
 pulo in genua procidit, & adorās Do-
 minū talib. verbis inter cetera vs⁹ est
2. Paral.
Redde vnicuiq; secūdū vias suas quas
nostrī eū habere in corde suo, tu enim
6. cap.

E 4 solus

Solus nosti corda filiorum hominum.

Sic & regius Psalmista duabus vicibus cecinit, Scrutans corda & renes Deus, ipse enim nouit abscondita

Sap. 1. cordis. Idem Salomon in libr. Sapientiae, Quoniam renum illius testis est Deus, inquit, & cordis illius scrutator est verus. Non dissimiliter Ieremias

Prophetiae suae capite vndecimo & vigesimo. Tu autem Domine Sabaoth,

qui iudicas iuste, & probas renes & corda, & decimo septimo, Prauum est cor hominis, & inscrutabile, quis cognoscet illud? Ego Dominus scrutans

cor & probans renes, qui do unicuique iuxta viam suam, & iuxta fructum

ad inuentionum suarum. Sunt etiam, ut supra dixi, cogitationes nostrae naturaliter occultae Angelis ex parte

nostri, id est: Nos durante hac vita non habemus modum aliquem manifestandi Angelis, id quod mente tractamus. Nam sublatis ab homine usu

vocis articulatae, aliisque gestibus corporis aut phantasmatis significantibus determinatum conceptum (ex

quibus non possunt Angeli apprehendere

quibus non possunt Angeli apprehendere

quibus non possunt Angeli apprehendere

quibus non possunt Angeli apprehendere

dere intentiones nostras nisi dubiè,
 & cum euidenti incertitudine) ani-
 ma nostra nuda ac sola remanebit in
 explicandis conceptibus suis, nec
 tantùm differens ab Angelis, verum
 etiam omninò muta & impotēs, cū
 in tali statu exercere non possit a-
 ctionem aliquam quæ purè spiritua-
 lis sit, & independens à phantasma-
 tibus materialibus, quæ tamen ma-
 ximè necessaria ipsi esset, vt opera-
 tio illius à puro spiritu percipere-
 tur. Si itaq; Angeli naturaliter tam
 ex suâ quàm nostrâ parte non sunt
 sufficientes ad comprehendendum
 cogitationes nostras, conueniēs er-
 gò fuit, diuinam sapientiam inueni-
 re mediū aliquod, quo clara & eui-
 dens earum cognitio illis commu-
 nicaretur, nempe reuelando diuinū
 verbum, in quo quasi in speculo o-
 mnia cogitationum nostrarum mo-
 menta cōsiderant. Atq; ad eò quem-
 admodum sancti in Paradyso con-
 stituti, secundum opinionē D. Tho-
 mæ, vident in Deo sine vlla obscu-
 ritatis aut incertitudinis nebulâ, p. q. 12.

*Detegit
 Deus An-
 gelis co-
 gitatio-
 nes no-
 stras.*

S. Tho. 1.

E s quid-